

ĐAKOVO (TU) – „Kristovo uskrsnuće je jedina prava zraka nade koja je prodrla u smrtnost našega ljudskog života; to je jedino uže spasa koje nam je pruženo nad provalijom koja zjapi nad našom ljudskom sudbinom“, rekao je nadbiskup Đuro Hranić, predvodeći na svetkovinu Uskrsa, 4. travnja svečano misno slavlje u đakovačkoj prvostolnici Sv. Petra, u koncelebraciji nadbiskupa u miru Marina Srakića te još sedmorice svećenika.

U svojoj homiliji nadbiskup je podsjetio na naviješten ulomak Ivanova Evanđelja koji pokazuje kako za prve svjedoke Isusova uskrsnuća nije bio nimalo lagan proces suočiti se s uskrsnućem. „Bila je to prava drama u kojoj se mukotrpno rađala njihova vjera. Trebalo im je vre-mena da shvate neshvatljivo i da to vjerom prihvate... Budući da uskrsnuće prelazi granice prostora i vre-mena i da nadilazi naše obično ljudsko iskustvo, njega može pravo prihvatiti samo vjera. Put do prihvaćanja uskrsnuća je težak. Ide od praznog groba, preko ukazanja Uskrsloga Isusa učenicima i na kraju se rađa vjera. I kao što je Isusovo uskrsnuće Božje djelo i Božji odgovor na nasilnu Isusovu smrt, tako je i vjera u uskrsnuće Božji dar“, istaknuo je među ostalim nadbiskup, dodavši kako za Isusova učenika uskrsnuće postaje stvarnost tek kad je povjero-vao. A kad povjeruje, onda grob, ono mjesto na kojemu se činilo da su pokopane sve nade, u kojem vladaju smrt, praznina i napuštenost, postaje izvorom novoga života. Grob postaje novi početak.

Okupljenima je posvijestio kako se Uskrs ne može slaviti tako da sve ostane po starom, već Uskrs znači i obrat te novi početak. „Slavljenje Uskrsa nužno vodi do osobnog susreta sa živim Bogom, s uskrsnim Isusom“, rekao je nadbiskup te dodao: „Uskrsnuće se istinski slavi tako da odbacimo svoju skeptičnu narav, svo-ju sumnjičavost, svoju uplašenost, razočaranost i povučенost u nas same pred otvorenim pitanjima i problemima, da pred izazovima bračnog i obiteljskog, profesionalnog, gospodarskog, društvenog i političkog života izađemo iz svoga groba u kojega smo se zavukli, te da dopustimo da se povijest razvija i da se povijest spasenja koja je utkana u ljudsku povijest također odvija dalje.“

Snaga uskrsnuća svjedoči se samo na poprištu života

Poručivši kako Uskrs ne poništava križ, nego ga potvrđuje, nadbiskup je rekao: „Bog se zauzeo baš za onoga koji je bio spreman umrijeti i posvjedočio je da novi život i budućnost pripadaju onima koji su spremni na životne izazove, na poraz, na umiranje, na smrt. Snaga uskrsnuća svjedoči se samo na poprištu života. Uskrs nije, stoga, neka-kva nadgradnja, ukras ili luksuz života, Uskrs je srž života, duboka stvarnost koja daje snagu za životne izazove i probleme i onda kada je najteže, jer Bog jedini može okrenuti i zlo na dobro. To je Uskrs u vjeri.“

Na kraju homilije nadbiskup je uputio uskrsnu čestitku: „Svima vama, draga braćo i sestre, želim se obnovljenom vjerom još snažnije usidrite u Božju pobjedu nad smrću i nad svakim zlom. Neka se u svima nama nastani Isusov Duh ljubavi, da nas očisti od zla i svake duhovne nemoći, da nas obuzme njegovo svjetlo i snaga te da tako oslobođeni od straha postanemo dionici istinskog mira, osposobljeni unositi nove odnose u obiteljski život, svjedočiti ih u svakoj prigodi, na svome radnom mjestu, među onima s kojima nas je povezo život; promicati ih u društvenom životu, u poduzetništvu, gospodarstvu i politici, u prosvjeti, znanosti i kulturi, u životu naših župnih zajednica, naše nadbiskupije, Slavonije, Baranje i Srijema i čitave nam drage domovine Hrvatske. Svima vama, osnaženima snagom Kristova uskrsnuća, od srca želim sretan i blagoslovljen Uskrs! **Anica Banović**